bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Bravo public bucureştean!..

Numărul de eri al «Gazetei Sporturilor» a fost prea complect pentru a mai insista asupra matchurilor divizionare. Nici atitudinea demnă a spectatorilor n'a scăpat priceputului cronicar al jocurilor. Ea a fost spusă în treacăt şi în fuga condeiului ce aştepta să închege litera în plumb. Problema fiind de o prea covârşitoare importanţă, o vrem menţionată din nou.

Contrar tuturor pronosticurilor— pentru a vorbi în limbagiul probabilităţilor — publicul de eri a fost cuminte. Adesea a exagerat această cuminţenie într'atât, încât jocul îşi pierduse din farmecul disputelor de campionat, pe care ne obişnuisem să le vedem escortate de salvele aplauzelor, sgomotul aclamaţiilor şi infernul huiduelilor.

Eri, de multe ori, s'a râs, s'a persiflat şi spectatorii s'au distrat de minune.

Instrucţiunile federaţiei de football, atât pentru jucători cât şi pentru arbitri, şi-au făcut efectul. Atmosfera s'a limpezit la timp. Sfârşitul turului de toamnă aruncase peste arenele noastre de football ceaţa apăsătoare a pasiunilor dezlănţuite. Conştiinţe turburi, nechemaţii periferiilor, inconştienţii abrutizaţi, deslănţuiseră pe stadioane ragetul sinistru al animalităţii descătuşate. Părea că un vânt de nebunie suflă peste sufletele tuturor, angrenând într'o histerie generală instinctele gregare ale spectatorilro. Atmosferă de infern. Un pas până la anarhie. Un singur gest necugetat şi totul era pierdut.

Iată de ce vrem astăzi să îndreptăm spre publicul de Duminică nu un cuvânt de laudă, ci unul de mulţumire. Au înţeles situaţia în ceasul din urmă, dar mai bine decât atunci când nimic nu se mai putea schimba.

Federaţia poate să-şi facă din această frapantă schimbare de atitudine a publicului, un punct de onoare. Măsurile pe care le-a dictat cu o claritate desăvârşită, îi aparţin ca o idee genială. Matchurile de Duminică s'au disputat în linişte şi în condiţiuni ireproşabile. Fără scandaluri şi bătăi, fără sticle aruncate pe teren şi capete sparte. Jucătorii au fost leali, arbitrii corecţi, publicul sportiv.

Pe arena Venusului a apărut din nou atmosfera de sportivitate, care începuse să intre în legendă.

Astăzi mai mult ca ori când succesul are nevoie de un asemenea mediu în care să-şi poată valorifica drepturile Nu ne este admis încă luxul anarhiei, care însemna cruce de căpătâi pentru acest sport.

Astfel stând lucrurile putem spune că sportul a trăit Duminică o zi înălţătoare.

Silviu Herescu

BERLIN—NEW YORK VIA PARIS

Celebrul boxeur german Max Schmelling s'a îmbarcat pentru New-York, unde intenţionează să-l întâlnească pe Braddock, pentru titlul mondial. Fotografia ce o prezentăm este luată în gara Paris, în momentul plecării trenului spre Havre

Sâmbătă seara a avut loc la Teatrul Vesel premiera comediei «Scurt circuit», de d. Gh. Costăchescu.

Intr'un cadru specific de premieră,— lux, eleganţă, fracuri proaspăt călcate, rochi «dernier cri», — publicul a aplaudat ultima premieră a teatrului de sub conducerea d-lui Sică Alexandrescu. Un nou succes al acestei înjghebări, care a marcat o carieră triumfală şi rapidă în teatrul românesc.

Aşa dar, s'a jucat« Scurt circuit».

— Dar dece «Scurt circuit»? s'au întrebat, odată cu noi, spectatorii, înainte de ridicarea cortinei.

Explicaţia a venit abia în actul al doilea.

Acţiunea se petrece la Buşteni. D. Ghibericon — talentatul actor al Teatrului Naţional, care joacă în «reprezentaţie» — deţine rolul unui bătrân pensionar.

La un moment dat vine poşta. Şi iată-l pe d. Ghibericon, cum dintre toate scrisorile şi ziarele sosite, selecţionează fără nici o ezitare «Gazeta Sporturilor», în care găseşti chiar ceva senzaţional.

— Ce vorbeşti domnule?, — se adresează nevestii — Toma Aurel a câştigat iar. E fenomenal...

In sală, atmosfera era foarte... încărcată, cu diferiţi curenţi.

D. Marcovici, administratorul ziarului «Dimineaţa», d. Ceacâru, directorul «Gazetei», d. Froda, directorul «Rampei», d. Tita Bobeş, redactor la «Le Moment» şi d. Mircea Ştefănescu, cronicarul dramatic al ziarului «Ordinea», au fost... electrizaţi când au văzut că d. Ghibericon citeşte... «Gazeta Sporturilor». Electrocutarea a fost atât de puternică, încât se simţeau pe fotoliu, ca pe un scaun... electric.

Contrariu efectelor obisnuite, acest «scurt circuit» ne-a... luminat complect...

Desfiinţarea ceasurilor de pe arenele de football — măsură recent adoptată de federaţia noastră după cea internaţională — a fost privită în diverse chipuri de personalităţile vieţii noastre sportive.

Iată opiniile pe cari am reuşit să le culegem până la închiderea ediţiei:

Un arbitru: «*Mi se pare cea mai bună măsură care s'a luat în ultimii zece ani.*

Când erau ceasurile pe teren, era o adevărată nenorocire.

Dacă se întrerupea jocul pentru cinci minute, publicul nu marca timpul, iar la sfârşit, eu eram în întârziere cu cinci minute. Şi apoi, toate păţaniile de pe teren le puneam în seama ceasului, care cred că era... ceasul rău»

Un jucător amator: «*Pentru noi, e indiferent. Nu ne interesează în timpul matchului cât mai avem de jucat. Noi atâta ştim: jucăm până nu mai putem*».

Un jucător profesionist: «*Este cea mai mare «figură» pe care putea să ne-o facă federaţia. Când era ceasul pe teren, cu cât trecea timpul, cu atât jucam mai bine, căci ştiam că se termină matchul şi se apropie încasările. In al doilea rând aveam marele avantaj de a vedea cum se scurge (în buzunarul nostru) timpul care e... bani*».

Un spectator dela peluză: «*Să trăiască federaţia. Mai dă-l dracului de ceas, că mai rău mă ameţea. Vedeam eu că e «şi un sfert», dar ce folos, — nu ştiam dacă e trei şi un sfert sau patru şi un sfert*».

Un spectator dela tribună: *Ah, monşer, federalii noştri ar merita să fie sărutaţi. Eu intenţionez chiar să le dau un banchet. Bine că s'a terminat odată cu rabla aia de ceas. Nu am pretenţia să fi fost de aur sau să fi avut zece rubine. Dar nici geam nu avea. Bine că n'o să-mi mai vadă monoclul ruşinea aceia.*

O duduie: «*Vai, vai, ce mă fac acum cu rendez-vous-urile pe cari le am pe teren din cinci în cinci minute?*»

Un poliglot: «*Era un non-sens să se menţie pe terenuri un ceas cu o singură... limbă*».

A. Nol

De prin lume adunate

UN BOXEUR INTELIGENT

Campionul Europei la categoria pană este francezul Maurice Holtzer, unul dintre boxeurii francezi cei mai conştiincioşi.

El locueşte la Paris şi este un băiat de viaţă, bine crescut, care nu vrea decât un singur lucru: să se bată.

Este destul de modest, din care cauză, de un an, zi de zi, n'a fost văzut pe ringurile oraşului-lumină.

Pentru a-şi câştiga mijloacele de trai, campionul Europei este obligat să se producă la Londra, Roma, Liverpool şi chiar la Johannesburg...

Neprimind nici o ofertă serioasă dela organizatorii parisieni, Holtzer va pune în curând titlul său în joc, boxând cu italianul Ansini, fie la Casablanca, fie la Alger.

Fără a face nici o personalitate, se poate constata că vedetele cari apar în fiecare săptămână pe ringurile parisiene în chip de maeştri, n'au nici inteligenţa, nici valoarea campionului Holtzer.

DELA C. A. O. CITIRE...

Jucătorii CAO-ului, reîntoşi din turneul de şase săptămâni, povestesc tot felul de istorii.

David, portarul echipei naţionale, povesteşte următoarele:

„Cea mai mare surpriză am avut-o într'un orăşel mic pe Riviera franceză, unde preşedintele adversarului nostru „L'Orient" este o doamnă foarte corpolentă, care ne-a primit cu şampanie. Nu cred că există încă un club în Europa al cărui preşedinte să fie o femee.

In Paris am făcut cunoştinţa cu un prinţ rus, emigrat. El şi-a deschis în capitala Franţei un birou de sport sub Rue de Amsterdam 18. Ne-a oferit un turneu Sanghai—Tokio şi după ce am refuzat acest turneu, ne-a propus un altul mai avantajos pentru America de Nord. Numai pentru Rusia Sovietică nu ne-a solicitat.

RAZBOI ŞI PACE

Cu ocazia campionatului Sud-American de football, s'a disputat şi matchul Paraguay—Bolivia.

Inainte de începerea jocului, căpitanul echipei Paraguay, Gonzales, l-a sărutat pe Mendez căpitanul bolivienilor.

După match lucrurile s'au lămurit.

Cu câteva luni de zile înainte Bolivia şi Paraguay erau în războiu. O luptă crâncenă — cunoscută de toată lumea — s'a deslănţuit între cele două ţări. Intr'o zi Mendez a capturat mai mulţi paragueni, printre cari a recunoscut şi pe internaţionalul Gonzales.

Mendez care avea gradul de căpitan a făcut toate demersurile pentru ca Gonzales să se simtă cât mai bine în lagărul prizonierilor.

După şase luni de zile, pacea a revenit între cele două ţări şi prietenia celor doi footballişti s'a manifestat atât de frumos când s'au întâlnit pe teren, de astă dată ca adversari de football.

D. Ionel Bobea din Bucureşti a câştigat

primul concurs de pronosticuri al „Gazetei Sporturilor"

Azi începe al doilea concurs, cu premii de 1000 şi 500 lei

Concursul nostru de pronosticuri a avut un larg ecou în massele sportive. Peste două mii de răspunsuri ne-au sosit la redacţie, dintre cari câteva sute din provincie.

După cum se ştie, concursul nostru era în legătură cu matchurile de Duminica trecută. Anume, am pus cititorilor noştri a problemă des tul de dificilă: să ne indice... rezultatele matchurilor de football.

Am instituit deaceea două premii — unul de 1000 lei şi altul de 500 lei — cari să revină acelora cari vor indica rezultatele cele mai apropiate de realitate.

In acest scop, am adoptat următorul sistem de punctaj: Cine indică rezultatel exact,, atât la pauză cât şi la sfârşit, are 10 pucte; rezultatul final, scorul exact, 5 puncte; diferenţa de scor: 3 puncte; victoria 1 punct; cine indică match nul, scorul exact şi la repriză, 10 puncte; match nul scorul exact, 5 puncte şi pentru match nul, fără scor exact, 2 puncte.

Eri, s'a procedat la trierea răspunsurilor.

Cetitorii noştri nu au fost prea bine inspiraţi.

E drept, cele două surprize dela Oradea şi Cluj — înfrângerile C. A. O.-ului şi Universităţii, pe teren propriu — au eliminat mulţi concurenţi. Foarte mulţi bucureşteni au contat deasemenea pe victoria Unirei Tricolor.

Se explică aşadar dece foarte puţini concurenţi au rămas în cursă.

In astfel de condiţiuni, nu a fost nevoie de tragere la sorţi pentru desemnarea câştigătorului.

Singurul care a dovedit aptitudini de Mafaldă, a fost d. Ionel Bobea, din Bucureşti, Str. Coriolan No 15.

D. Bobea a indicat: A. M. E. F. A. U. Tricolor 4-0 (5 puncte), Ripensia — Chinezul 3-1 (5 puncte), Gloria — Universitatea 2-1 (3 puncte), a mai indicat victoriile F. C. Rapidului şi Venusului. A totalizat deci 17 puncte, câştigând premiul întâi, de 1.000 (una mie) lei.

Al doilea clasat e d. Izzy Klein, din Bucureşti, B-dul Cuza No. 33. D-sa a pronosticat: F. C Rapid — Crişana 4-1 (5 puncte), A. M. E. F. A. — Un. Tricolor 4-0 (5 puncte), Venus — Juventus 7-1 (adică victoria şi diferenţa de scor, 3 puncte) şi victoria Ripensiei. A totalizat deci 14 puncte, clasându-se al doilea şi adjudecându-şi premiul de lei 500.

Dintre celelalte răspunsuri, merită a fi citate şi ale d-lui Lutz M. Gheorghe, d-rei Victoria Proca căreia direcţia ziarului nostru le-a acodat un premiu suplimentar: câte o carte din editura «Eminescu».

Aceşti doi concurenţi au indicat câte un rezultat exact, atât la final cât la pauză, câştigând la un singur match 10 puncte.

Au fost însă urmăriţi de neşansă la celelalte matchuri.

D-ra Victoria Proca a indicat: Rapid—Crişana 4—1 (3—0) iar d. Lutz Gheorghe: Ripensia—Chinezul 3—1 (1—1).

Intr'adevăr performanţe demne de invidiat şi de cele mai celebre ghicitoare... Păcat că nu au reuşit să totalizeze decât câte 13 puncte.

Aşadar, primul concurs s'a lichidat în favoarea d-lor Ionel Bobea şi Izzi Klein, cari sunt... rugaţi să treacă pela redacţie, azi la orele 18- pentru a-şi ridica premiile.

*

Mulţi cititori ne-au trimis câte patru bonuri, însoţite de patru răspunsuri. Acestea au fost anulate.

Atragem din nou atenţia cetitorilor că cele PATRU BONURI — de la 1—4 — dau dreptul la UN SINGUR RASPUNS.

Pentru matchurile de Duminecă deschidem al doilea concurs.

In numărul de azi, cetitorii găsesc bonul No. 1 şi biletul care trebuie completat.

Concursul No. 2 de pronosticuri al „GAZETEI SPORTURILOR"

CUPON No. 1

a se detaşa şi alătura la buletin

VENUS — CHINEZUL, LA BUCUREŞTI.

Rezultatul final... La pauză...

CFR — UNIVERSITATEA, LA BUCUREŞTI,

Rezultatul final... La pauză...

VICTORIA — UNIREA TRICOLOR, LA CLUJ.

Rezultatul final... La pauză...

AMEFA — C. A. O LA ARAD

Rezultatul final... La pauză...

RIPENSIA — GLORIA LA TIMIŞOARA

Rezultatul final... La pauză...

CRIŞANA JUVENTUS LA ORADEA.

Rezultatul final... la pauză...

Astăzi apare cuponul No. 1, iar Joi ultimul cupon, No. 3.

Cu cele trei cupoate şi cu buletinul de pronosticuri completat, se poate concura la viitoarele premii, de 1000 (una mie) şi 500 (cinci sute) lei.

Plicurile cu răspunsurile se vor depune la redacţia noastră, în urna specială, sau se vor trimite prin poştă până cel mai târziu Sâmbătă la ora 18.

Plicurile din provincie vor fi luate în consideraţie dacă vor avea data poştei, de Sâmbătă.

Buletinul O. E. T. R.

Inspectoratul general sanitar O.E.T.R. face cunoscut că are nevoe de două doamne doctor. Informaţii în fiecare zi la acest inspectorat între orele 9-10 dimineaţa.

— Miercuri 3 Martie ora 18.30 a. c. d. Emil Marian secretar gl. în minist. industriei şi comerţului, va vorbi în sala festivă „Gh. Ţiţeica" dela O.E.T.R. calea Victoriei 52, despre „Cum pregătim agricultori de elită".

— Potrivit directivei OETR-ului la ceremonialul ridicării pavilionului străjeresc la şcoli, este obligat să participe întreg corpul didactic în frunte cu directorul şcolii respective.

— Ora străjerilor dela radio de Sâmbăta 6 Martie a. c. va fi susţinută de stolul gimnaziului de băeţi „Spiru Haret" din Ploeşti de sub conducerea prof. Ioan Traian.

— La direcţia educaţiei O. E. T. R. s'a întocmit programul cursului de informaţii la care vor lua parte directorii de şcoli secundare şi organele de control din învăţământul primar şi secundar al ministerului educaţiei naţionale. Deasemenea direcţia educaţiei organizează biblioteca OETR, care va fi pusă la dispoziţia comandanţilor străjeri.

— Secretariatul OETR anunţă: concursurile de literatură, sculptură, pictură şi muzică se închid săptămâna aceasta. Rezultatul se va comunica la timp.

SPORT UNIVERSITAR

Academia de Agronomie se afirmă pe tărâmul sportiv

Academia de Inalte Studii Agronomice din Bucureşti în urma succesului frumos obţinut în campionatul interuniversitar de anul trecut, când a ocupat locul doi — va da anul acesta o atenţiune deosebită activităţei sportive.

Astfel s'a ales un comitet de conducere care se va ocupa numai de latura sportivă şi anume de atletism — volley-ball — basket-ball şi football.

In acets scop vor amenaja terenul de volley-ball şi absket-ball — iar la football vor începe în curând antrenamentul. Inainte de campionatele interuniversitare se vor disputa campionatele Academiei şi individual şi pe ani.

Astfel la atletism vor urma antrenamentul pe terenul Velodrom următorii: Petrescu, Buhancă, M. Xenocrat, Roman Th., Spirof, Tablan şi alţi studenţi.

La volley şi baskett-ball s'a format un lot de jucători din cari se va selecţiona echip. Iată-l: Burlescu C., Danielescu Gh., Xenocrat M., Tablan, Popescu A., Petrescu Ciobanu, Trandafilov, Gologan I., Ogopian.

Pentru football, lotul de jucători desemnaţi este: Buhancă, Cristu, Voicu, Burlacu, Călăraşu, Zăvoianu, Lungu, Bocin, Peia, Vasilescu C., Benucni, Popescu O., Tablan.

Astfel urmând antrenamentul, anul acesta credem că Agronomia va face o figură mult mai onorabilă ca anul când a debutat în campionatele interuniversitare.

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 8)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

O clipă, Radu a ezitat. Apoi, surprins asupra înşelăciunii, a îngânat timid:

— Am un carnet al lui.

— Să-l văd.

Jenat de situaţia în care fusese plasat, Radu a scos nervos din buzunarul dela piept, un caet cu scoarţe albastre.

L-a întins, încet, abia voind să-l dea:

L-a întins, încet, aluă voind să-l dea:

— Poftim...

D. Vişoiu l-a primit cu mirare. Un caet ?... Un caet de însemnări?... De sigur, însemnările lui Emil. Şi-a rotit ochii să vadă pe cei din jur. Radu plecase. Dispăruse pe uşe, tot aşa de iute, cum venise. Aproape nevăzut.

Doamna Vişoiu se pregătea să plece. In uşe, s'a oprit s'arunce o ultimă privire, înapoi. Şi-a trecut dosul palmei peste umezeala ochilor, şi a zàmbit fără direcţie.

D. Vişoiu şi-a împins jilţul lângă veuilleză. A apăsat pe roţi şi s'a apropiat încet şi greu.

Apoi, a luat caetul. Un caet comun, de şcoală, cu copertă albastră şi câteva zeci de file măzgălite mărunt şi neciteţ.

Câteva ore, d. Vişoiu a urmat parcursul însemnărilor lui Emil.

S'a oprit după fiecare pagină. Şi-a întors privirea la începutul filelor şi le-a parcurs din nou, în ansamblu. In felul acesta, până spre dimineaţă, intrase bine în miezul destăinuirilor.

Iată însemnările, din caetul lui Emil:

Am văzut-o astăzi pe Miry. Am văzut-o pentru prima oară. Eram, cu întreaga echipă la antrenament. Cineva a observat-o, anunţându-i sosirea:

— A venit roşcata !...

Băeţii din echipă îi spun «roşcata». Nu o văzusem până azi. Am întors capul, să-o văd: înaltă, suplă, cu-n zâmbet alb sub roşul unui păr năvalnic şi abundent.

Nu mi-a inspirat nimic. Cel mult o corelaţie. Era un fel de sucursală bucureştană a roşcatei americane, Clara Bow.

La pauză, am trecut la bufet. Găfâim. La o masă, «roşcata» consuma absentă, o sticlă de citronadă, şi citea.

Am îngânat fără să-mi dau seama:

— Ce citiţi ?...

Şi-a ridicat ochii. Doi ochi negri, cu reflexe ciudate, de catifea. M'a privit câteva secunde şi-a hotărît cu o severitate pe care — se vedea bine — că o caută:

— Nu obişnuesc să stau de vorbă cu oameni pe cari nu-i cunosc.

M'am scuzat protocolar

— Atunci să mă prezint,

Miry a râs. Mi-a întins mâna. Ne-am trezit, astfel, strângându-ne şi aproape să uităm procedura unei prezentări banale.

Apoi, ne-am amintit amândoi de amănuntul acesta ultim şi-am inopinat aproape concomitent:

— Vişoiu.

— Minyam.

De fapt, ştiam cum ne cheamă. Miry, a râs, — cu gura arcuită peste albul de Kolinos al dinţilor — glumind pe socoteala mea.

— De altfel, eu ştiam cum te cheamă.

— Adevărat ?...

— Desigur. Cine nu-l cunoaşte pe «faimosul portar» Vişoiu ?

— Atunci, dece m'ai pus să mă prezint ?

— Ca să ne cunoaştem în mod oficial.

Râdea din nou. Am privit-o bine. Avea o gură minunată, ca o garoafă de sânge peste fondul alb al dinţilor mărunţi şi regulaţi. In colţul buzelor, două gropiţe i se săpau de câte ori îşi limpezea râsul în triluri scurte şi ascuţite.

Dar, faptul că râdea frumos, nu îi dădea dreptul să râdă într'una.

Incepuse să mă enerveze.

Voiam să plec. Şi totuşi, m'am trezit întrebând-o, fără să vreau, încă ceva:

— Ce citeşti ?

— Citesc Robespièrre.

— De cine ?

De Friedrick Sieburg.

Am îngâimat, încurcat:

— Robespièrre ?... Probabil fiindcă prima jumătate a titlului este «Robes». «Pierre», a doua jumătate, cred că nu te interesează...

M'a privit, o secundă serioasă. Apoi, fireşte, a râs din nou:

— Interesant calambur...

Şi-a prins să râdă din ce în ce mai tare, cu aceleaşi triluri scurte şi enervante.

Am lăsat-o să râdă, şi am plecat. După câţiva paşi m'am oprit. Uitasem să-i dau mâna. Să mă întorc, din nou ?... Nu voiam. Şi totuşi, m'am trezit din nou lângă ea, mârâind cu'n fel de ciudă pe care nu puteam să mi-o explic.

— Mă erţi... Trebue să plec...

I-am dat mâna ?...Nu ştiu. Ştiu doar că am plecat. Din urmă m'a ajuns acelaş râset ascuţit şi enervant.

Pe teren, m'am trezit spunâdu-mi fără să vreau:

— Ce râs idiot... Fiindcă are gura frumoasă, se simte obligată să rânjească într'una...

Ziua de matchuri. Am jucat şi noi.

(Va urma)